

Az őszi erdészeti államvizsga.

A folyó évben október hó 22-én kezdődött az őszi államvizsga és október 30-án nyert befejezést. A vizsgabizottság tagjai voltak: *Horváth* Sándor miniszteri tanácsos elnöklete alatt *Tomcsányi* Gyula miniszteri tanácsos, *Fekete* Lajos miniszteri tanácsos és *Téglás* Károly m. kir. erdőtanácsos főiskolai tanár. A vizsgára 18-an kaptak engedélyt, de csak 16-an jelentek meg, akik közül 13-an állami szolgálatban állanak, 3-an pedig az erdő-törvény 17. §-a alá tartozó más birtokosoknál vannak alkalmazva. A szóbeli vizsgát megelőző írásbeli vizsgára a következő kérdések adattak fel:

I. Valamely 150 és több éves, 100 k. h. kiterjedésű őserdőszerű bükkfa-állomány, amely 700—900 m. tengerszin feletti magasságban fekszik, felújítandó annak az elvnek szem előtt tartásával, hogy az új faállomány vágatási korában minél több, de legalább 0.5 részig más értékes és a termőhelynek megfelelő fafajokat tartalmazzon.^a

A kérdéses erdőrészt talaja mély, üde agyagos homok, kárpáti homokkő felett. Kitétsége északi, északnyugati és nyugati. Lejtje 10—20°.

Írja le vizsgátevő részletesen a kérdéses erdőrészt kitermelésénél és felújításánál követni szándékolt eljárást, megjelölve a bükk közé elegyítendő fafajokat s az elegyítés és telepítés módjait. Írja le továbbá a létesített új elegyes erdőben, annak keletkezésétől kihasználásáig szükséges azon munkálatokat, amelyeket az értékesebb fanemekre tervezett elegyarány létesítése és fenntartása érdekében szükségessé kell tart.

II. Valamely erdőbirtok fenyőhaszonfa hozadékának kedvezőbb értékesítése céljából kívánatos fűrésztepet létesíteni.

Az erdőbirtok a legközelebbi vasutállomástól 22 km-re fekszik; odáig elég jó útja és tutajozásra használható vize van, s a völgy elég széles arra, hogy a szekérut mellett erdei iparvasut létesíthessék.

Az erdőből évente tartamosan mintegy 18.000 m³, átlag 40 cm. közép-vastag fenyőörnfűfa termelhető.

Vizsgálattévő írja le részletesen megokolva és illetőleg számításokkal igazolva, hogy:

- 1) hova telepítené a fűrészt?
- 2) milyen hajtóerőre rendezné be?
- 3) milyen és hány munkagépet alkalmazna?
- 4) mennyi lenne a hajtóerő-szükséglet?
- 5) miként rendezné el a telepet (rajzban is bemutatva)?
- 6) mennyi tisztaáru kihozatalra, mennyi hulladékra és mennyi fűrészporra számíthatna?

III. A mellékelt részletes erdőleírás és tervvázlat alapján egy 738 k. holdnyi erdőről a legegyszerűbb alakban összeállítandók: az első vágásfordulóra szóló,

valódi területekre alapított általános vágásterv (térszakozás szerint) és az első 10 évre vonatkozó véghasználati és felújítási tervek.

Üzemmód: szálerdő. A vágásfordulót vizsgálattelvő belátása szerint állapítsa meg és röviden fejtsse ki, mely irányelvek vezették a vágásforduló megállapításánál, valamint az alkalmazott vágássorrend tervezésénél. A dolgozatnak tartalmaznia kell továbbá a kihasználás és felújítás módjára vonatkozó intézkedéseket is. Az első 5 évre tervezett vágások határvonalai a térvázlaton feltüntetendők.

Kivonat a részletes erdőleírásból.

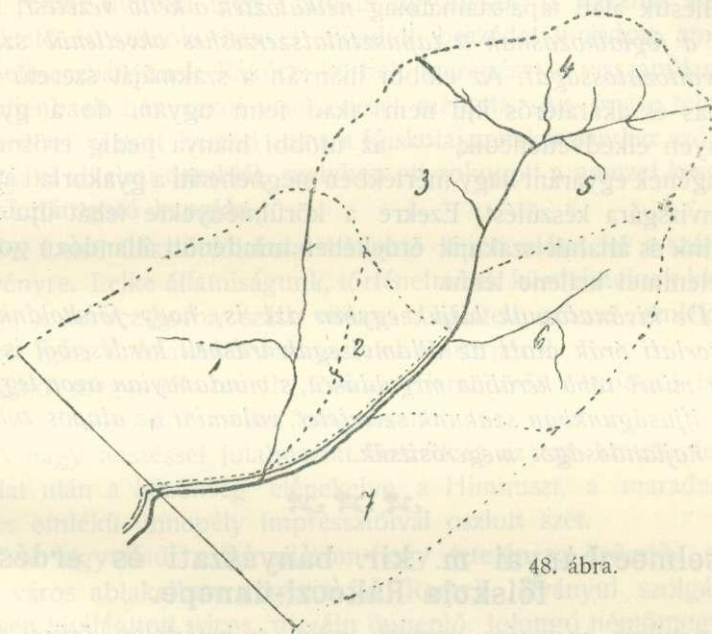
Erdőrészlet száma	Terület kh.	Talajleírás	Magassága ten- ger színe felett <i>m</i>	Fanem és elegyarány	Kor év	Záródás	Termőhelyi osztály (az általános faterm. táblák szerint)
1	170	Mély üde televényes, homokos agyag	300-tól 600-ig	Tölgy 0·5 Bükk 0·5 Sok nyír, nyár, kecskefűz	5	0·6	II.
2	75	Középmély, köves, homokos agyag		Tölgy 0·3 Bükk 0·7	120 150	0·8	IV.
3	104	Középmély, köves, homokos agyag		Tölgy 0·7 Bükk 0·3	120	0·7	IV.
4	74	Középmély üde televényes homokos agyag		Tölgy 0·1 Bükk 0·9	60	0·8	III.
5	65	Középmély üde televényes homokos agyag		Bükk 1·0	60	0·9	III.
6	115	Középmély üde televényes homokos agyag		Tölgy 0·2 Bükk 0·8	60	0·7	III.
7	135	Mély, üde, televényes, homokos agyag		Tölgy 0·5 Bükk 0·5 Sok nyír, nyár	30	0·9	II.

Az írásbeli vizsgán valamennyi jelölt átment, de a szóbeli vizsgák eredményeit is figyelembe véve, csak 13 volt képesíthető, míg hárman (19%) fél évre visszavetettek. Kitüntetéssel egy sem képesítettett és az egyszerű képesítést is csupán heten (44%) nyerték el egyhangulag. Oklevelet nyertek: *Dimitrievics* György, *Fink* Mihály, *Früstök* László, *Imreh* Ferencz, *Kis* István, *Krall*

János, Lintia Valér, Magyar Ágost, Pascu Viktor, Pukács Endre, Rákosi István, Rónai György, Zimay János.

A vizsga eredménye tehát egészben kedvezőtlen.

Feltűnt ezuttal is, hogy a jelöltek többségének figyelme nem igen terjedt túl azon a munkakörön, amelyben rövid szolgálati idejük alatt éppen dolgoztak s ennél fogva a szolgálati helyeiken megszerezhető ismereteket sem sajátították el olyan mértékben, amennyire módjuk volt és amennyire az életpályájuk iránt igazán érdeklődő fiatal szakemberektől joggal el lehet és el is kell várni

48. ábra.

Emellett a többség a látott, hallott és tapasztalt dolgok lényegére sem helyezett elegendő súlyt. A főiskolán szokássá vált gyors tanulás felületessége lépten-nyomon kísértett az államvizsgai feleletekben is, habár alig hihető, hogy a jelöltek e tanulási rendszer gyengéivel ne lennének tisztában. Sokszor hallhatják, sőt sokan bizonyára tapasztalták is, hogy szépen induló feleletek a felületesség révén silány eredményben vagy éppen bukásban végződnek.

A készülés ezen hiányait tapasztalat szerint jelentékenyen fokozza egyfelől szakirodalmunk hiányos tanulmányozása, másfelől

az a már ismételten hangoztatott, de még mindig gyakran észlelhető körülmény is, hogy a vizsgajelöltek *a korábbi államvizsgáknak az Erdészeti Lapokban évről-évre közzétett írásbeli kérdéseivel behatóan nem igen foglalkoznak.*

Mindezt nem megrovásként, hanem az államvizsgára készülő fiatal szaktársaink tájékoztatása kedvéért kívántuk megjegyezni. A jövő kedvezőbb eredményei érdekében nem mulaszthatjuk el azonban egyidejűleg kiemelni azt is, hogy az államvizsgára készülő ifjaink között még mindig sokan vannak olyanok, akik a vizsgára készüléskor alatt tapasztalhatólag *nélkülözték a kellő vezetést, valamint a foglalkozásnak a tapasztalatszerzéshez okvetlenül szükséges változatosságát.* Az előbbi hiányán a szakmáját szerető szorgalmas és akaraterős ifju nem akad fenn ugyan, de a gyöngye könnyen elkedvetlenedik, — az utóbbi hiánya pedig erősnek és gyöngének egyaránt nagy mértékben megnehezíti a gyakorlati irányú államvizsgára készülést. Ezekre a körülményekre tehát ifju szaktársaink és általuk szakunk érdekében mindenütt állandóan gondos figyelemmel kellene lenni.

De kíváncsnak látjuk egyben azt is, hogy főiskolánkon a gyakorlati órák alatt az államvizsgák írásbeli kérdéseiből is lehetőleg minél több kerüljön megoldásra, s mindannyian azon legyünk, hogy ifjuságunkban szakunk szeretetét, valamint az alapos tudásra való hajlandóságot megerősítsük.

A selmeczbányai m. kir. bányászati és erdészeti főiskola Rákóczi-ünnepe.

Amikor az egész nemzet testén a határtalan öröm érzete futott keresztül abból az alkalomból, hogy Rákóczi és bujdosó társai 200 éves keserű számkivetés után végre hazai földben pihenhetnek, Selmeczbánya közönsége is az ünneplők sorába lépett.

A napokkal azelőtt zászlótengerben uszó várost m. hó 27-én délelőtt félórától tartó harangszó figyelmeztette az ünnepre. Ugyanekkor indult el a város két küldöttsége Kassára, illetőleg Budapestre. Vasárnap 28-án délelőtt a budapesti diadalmenettel egyidőben ismét harangzugás hirdette az országos örömet. Az ág.

hitv. evangélikus templomban hálaistentisztelet tartatott. Hétfőn, 29-én délelőtt a Boldogasszony-templomában volt katolikus ünnepi istentisztelet.

Utána a bányászati és erdészeti főiskola hazafias tanári kara, karöltve az ifjúsággal, minden ízében sikerült s még sokáig emlékezetes ünnepélyt tartott, melynek részletes lefolyásáról a következőkben számolunk be olvasóinknak.

Az ünnepélyt, a főiskola aulájában, a nagy számban megjelent intelligens közönség általános érdeklődése között, *Herrmann* Miksa rektor nyitotta meg s azután ugyancsak ő hazafias érzéstől lüktető és szónoki hévvel előadott beszédet mondott, amelyben Selmeczbányának Rákóczi-korbéli szerepére is visszapillantott és Hollenbach bányagróf viselkedését méltatta. Az óriási tetszést s tapsvihart aratott beszéd után a főiskolai zenekar szívhez szólóan játszott el alkalmi darabját, melyben ott zokogott a nemzet keserve a kurucz-tárogató hangján.

Dr. Letső László főiskolai hallgató lépett utána fel a szónoki emelvényre. Lelke államiságunk, történelmünk küzdelmeinek kiváló korába, a kurucz-korba száll vissza s hálátelt szívvel emlékezik meg az igaz, önfeláldozó hazaszeretet mártirjairól.

Majd megemlékezve II. Rákóczi Ferencről s bujdosó társairól, elévülhetlen érdemeiket magasztalta.

A nagy tetszéssel jutalmazott beszéd és az ezt követő lelkes szavalat után a közönség elénekelve a Himnusz, a maradandó, kedves emlékü ünnepély impresszióival oszlott szét.

Este kigyulladt a Paradicsom-hegy tetején az örömtűz s az egész város ablakaiban a gyertyák. Remek látványul szolgált a fényesen kivilágított város, utcáin ünneplő, tolongó néptömegével.

A bányász-zenekar térzenét rendezett. A kurucznoták mélabus zenéje a kivilágított, zászlótengerben uszó város oly sajátos, különös hangulatot keltett az emberben; a kétszázéves ősök szeleme talán itt is meghódított mindenkit. Ugy legyen.

Az ünnepélyek hosszú sorozatát a színház ünnepi előadása zárta be s ma már csak emlékeink révén éljük át újra és újra azokat a napokat, melyekhez nagyszerűsége, a megnyilatkozott hazafias szellem lelkesítő hatására nézve kevés hozzájuk hasonló tudnak felmutatni Selmeczbánya análléseinek elavult, sárga lapjai.